

Pingströrelsen i Brasilien 100 år

Augustibrevet handlar om Pingströrelsen i Brasilien, som nyligen firat sitt 100årsjubileum och jag hade förmånen att vara med på denna väldiga fest. Assembleia De Deus i Brasilien räknar med drygt tjugo miljoner medlemmar och är därmed världens största pingströrelse. Rörelsen har församlingar över hela landet och det finns ett talesätt att Pingstförsamlingarna är lika kända som Coca Cola.

Under en tjuogoårsperiod har jag besökt Brasilien 13 gånger och jag har predikat i 15 av landets 26 stater. Just nu har jag inbjudningar och förfrågningar, från församlingar i sex olika städer i Brasilien. Brasilien är ett framgångsland när det gäller ekonomi och industriell utveckling, men även andligt är Brasilien ett land med stora framgångar. Här finns världens största pingströrelse.

Väckelsen fortsätter och skaror av människor blir frälsta och genom att människor blir frälsta och döpta ökar församlingarna hela tiden. • OL

”Vad gör vi nu?”

Augustibrevet domineras av rapporter från Pingströrelsens i Brasilien hundraårsjubileum. Det var en helt fantastisk upplevelse att få vara med på denna fest och att få predika till tusentals åhörare.

Gunnar Vingren och Daniel Berg befann sig i USA. Dessa svenska ungdomar var frälsta och nu hade de tagit emot andens dop. De prisade Gud och talade i nya tungomål. Pastorn i den baptistförsamling de tillhörde var glad över de svenska bröderna som flitigt engagerade sig i församlingens möten. Men sedan de blev andedöpta tyckte han att de störde mötena med sin lovprisning och sitt tungotal.

En dag talade Gud till dem om att de skulle åka till Para för att predika. De visste inte var Para låg och gick till biblioteket för att ta reda på saken. De fann att Para var en av Brasiliens nordligaste delstater. När de berättade för pastorn om kallelsen att gå till para blev han glad. Nu skulle han bli kvitt dessa tungomålstalade medlemmar som skapade oro i församlingsgruppen. De fick en utgångskollekt som tillsammans med eget sparkapital räckte till en tredje klass biljett på ett lastfartyg vars destination var Belém, Paras huvudstad.

De satt på en parksoffa ett stenkast från hamnen och funderade över sin situation. De kunde inte språket, de hade inget husrum och pengarna var slut. Konversationen på parksoffan avslutades med frågan: ”Vad gör vi nu?”

Gunnar Vingren började med att studera portugisiska, som är Brasiliens språk, medan Daniel Berg arbetade och försörjde dem båda. På kvällarna undervisades Daniel av Gunnar allt de han lärt sig under dagens studier. Snart hade de lärt sig så bra portugisiska att de kunde vittna om Jesus och efter ett år bildades Pingstförsamlingen i Belém, en församling som i dag har mer än hundratusen medlemmar.

Denna väckelse spred sig snart över hela landet och i dag räknar Pingströrelsen i Brasilien med tjugo miljoner medlemmar. Räknar man med de rörelser som avknoppats under åren blir summan betydligt högre.

Det började med en fråga ”Vad gör vi nu?” Kanske vi lite till mans sitter på vår ”parkbänk” och säger likt Berg och Vingren, ”vad gör vi nu?” När Gud visade vad de skulle göra, kom de att sprida pingstens eld ut över hela landet.

Många kristna i Sverige ställer i dag samma fråga som Berg och Vingren. Den som söker svaret från Gud kommer att sprida väckelsens eld till hela Sverige. På många håll har elden falnat men med Guds hjälp skall elden tändas på nytt. • OL

Stor dopförrättning i Belém

Under pingstvännernas jubileum i Belém hade man en dopförrättning. Döpet pågick i flera timmar och man uppskattade att närmare fem tusen personer döptes till Kristus. Döpet skedde i havet nära Amazonasflodens mynning. Varje utpost döpte sina kandidater, vilket innebar att närmare femhundra dopförrättare var i tjänst. I högtalarna ropades namnet ut på den utpost och den pastor som skulle döpa. Dessa gick ner i vattnet och ställde sig i en rund ring för att bedja. Medan de bad kom vänner och familj ner i vattnet. De fotograferade och prisade Gud för alla som den dagen döptes till Kristus.

Döpet präglades av stor spontanitet och arrangemanget blev en verklig folkfest med glädje och tacksamhet. På stranden förenades de nydöpta med församlingsmedlemmar och familj. De kramades och tackade Gud. Bland de nydöpta fanns många ungdomar, men även äldre personer döptes. På stranden mötte jag ett äldre par som just blivit döpta. Medan vattnet fortfarande rann utför deras kinder berättade de; ”Vi har varit kristna i många år men inte varit mogna för detta steg. Men nu efter lång tid är vi döpta till Kristus och det är vi glada över. • OL

Olympia- stadion

Brasilien är ett fotbollstokigt folk och i alla städer finns stora arenor. Belém är inget undantag, här finns en jättearena som rymmer 71800 sittplatser och här var konferensens kvällsmöten. Till detta stod folk, tätt sammanpackade, på fotbollsplanens gräs, vilket innebär ytterligare ett antal tusen personer. Men dessa ståplatser blev lediga först efter en timme, eftersom utrymmet först användes till ett välregisserat och proffsigt program med hundratala aktörer.

Hela fotbollsplanen fylldes av vitklädda aktörer, som med sina ljus gestaltade havet. I detta hav kom ett stort fartyg med upplysta fönster och landtärnor. Ombord fanns Gunnar Vingren och Daniel Berg. I tidstypiska kläder och välansade mustascher steg dessa av båten och landsteg på den uppbyggda kajen.

En eld tändes och genom högtalaren ropades ut att väckelsens eld var tänd i Brasilien. Nu gestaltade aktörerna Brasiliens gränser och vi fick veta att elden gick ut från Belém till alla stater i hela landet. Ljusslingor visade vart elden kom och vid vilket årtal det skedde.

När publiken såg detta jublade den tusenhövdade publiken. Knappast något fotbollsmål på denna arena har skapat sådant jubel, som när pingstvännerna intog arenan och såg hur väckelsens eld spred sig i hela landet.

På arenan såg vi en artificiell eld, men för hundra år sedan var det en äkta eld som tändes och den brinner fortfarande.

Det hela mynnade ut i att Brasiliens flagga visades i jätteformat på en av sidoläktarna. Samtidigt sjöng man Brasiliens nationalsång. Allt detta var en mäktig upplevelse och jag var djupt berörd av det jag såg. • OL

Hjälpen på Kuba fortsätter

Med glädje visar vi några bilder från Kuba. Pastorerna fortsätter att dela ut mat åt pensionärer och barnfamiljer. Som vi tidigare skrivit om så räcker inte den statliga ransonen av mat, många lider nöd och har inte möjlighet att skaffa mat mot slutet av månaden. Vi samarbetar med ett antal pastorer som delar ut mat till medlemmar och andra som behöver en hjälpande hand. Bilen som syns på bilden används flitigt för att leverera mat till de pastorer som ansvarar för utdelningen. Du som vill vara med och ge pengar till denna matutdelning kan sända gåvan till Kerygma. Post och bankkonton finns på första sidan. • OL

Pingstförsamlingen i Belém

Pingstförsamlingen i Belém bildades den 18 juni 1911. Två svenskar kom till staden för att predika evangelium. Gunnar Vingren och Daniel Berg befann sig i USA när kallelsen drabbade dem. Efter många motgångar och stora strapatser landsteg de i Beléms hamn. Den 18 juni 1911 bildades församlingen av ett tjugotal medlemmar. Dessa nyfrälsta hade tagit emot andens dop och de var frimodiga själavinnare och församlingen växte år efter år och i dag består församlingen av drygt etthundratusen medlemmar.

Från 1911 till 1950 leddes församlingen av tre svenska pastorer. Det var i tur och ordning Gunnar Vingren, Samuel Nyström och Nels Nelsson. Sedan 1997 är Samuel Camara församlingens pastor och föreståndare. Camara är sedan många år en god vän, som jag uppskattar mycket. Jag besökte honom i Manaus, där han tidigare tjänade som pastor. Han har byggt upp ett stort TV arbete och från Belém sänds kristna program ut över Brasilien och denna evangelisation är mycket framgångsrik.

Församlingen är uppdelad på 490 olika utposter och centralkyrkan som ligger i stadens centrala del rymmer 3000 människor. De flesta medlemmarna relaterar till någon av dessa utposter.

Församlingen har ett rikt och utvecklat sång och musikliv. De har många olika körer, symfoniorkester, hornmusikkår och många solister. Många av församlingens sångare och musiker är utbildade och skolade och de har en hög musikalisk nivå. Det är en stor upplevelse att lyssna till deras sång och musik. I ett av mötena gav de Händels messias. Det var i sanning en fantastisk upplevelse. När dessa sångare och musiker kommer till kyrkan är de inte artister som gör sin grej. De beder och lovsjunger Guds heliga namn och under bibelläsningen följer de med i egna medhavda biblar. I dessa pingstmöten får både anden och själen mycket till livs. • OL

Med evangelium till världen...

Owe Lindeskär predikade på 100-årsjubiléet i Brasilien

För tjugo år sedan var jag inbjuden att predika i pingstväckelsens 80 års jubileum i Brasilien. Det var en oförglömlig upplevelse. När jag blev inbjuden att tala i 100 års jubileet var det ett stort förtroende och det var mig en stor glädje att jag hade möjlighet att bejaka deras inbjudan. Tillsammans med min fru Ann-Britt deltog jag i firandet, som varade i fyra dagar.

I min predikan uppmuntrade jag pingströrelsen att även i framtiden vara en stark väckelserörelse. Jag varnade för att göra rörelsen till en kristen institution och därmed förlora elden och hänförelsen. Pionjärens kristusförkunnelse inspirerad av den heliga Anden måste fortsätta tills Jesus kommer tillbaka.

Jag avslutade min predikan med en stark uppmaning om den andliga enheten. I en stor rörelse med tjugo miljoner medlemmar är det naturligtvis många viljor och opinioner som pockar på uppmärksamhet. Jag talade ut, att de måste göra upp med den maktkamp som finns mellan ledande pastorer. När jag talade ut detta avbröts jag av starka bifall och jag förstår att jag berörde ett aktuellt ämne. Jag uppmuntrade dem att göra upp med oförsonligheten och stå tillsammans i uppgiften att vinna sitt land för Gud.

Under årens lopp har konflikter ägt rum, som också har inneburit splittringar och nya pingströrelser har bildats. En sådan leds av pastor Manuel Ferreira och den rörelsen räknar flera miljoner medlemmar. Denna pastor kom till konferensen tillsammans med en stor grupp av deras ledande pastorer. De talade och gav uttryck

för att de stod tillsammans och hade samma budskap och samma rötter. Deras besök gav hopp om försoning och andlig enhet. Jag känner ledarna från båda dessa falanger och besöker församlingar från båda rörelserna och jag hoppas att tiden är inne för full försoning och andlig enhet. • OL

Owe Lindeskärs Reseprogram

September

25-04	Eskilstuna
08	Eskilstuna
09-11	Notodden/Heddal Norge
18	Eskilstuna
24	Binninge

Oktober

02	Eskilstuna
07-08	Marianneholm
08-10	Borås
10	Halmstad
13	Eskilstuna
16	Eskilstuna
19-23	Turnévecka
21-22	Värmlandsnäs
25	Kopparberg
26	Nora
27	Eskilstuna
28	Allmänningbo
29-30	Skövde
30	Askersund

Benin

När detta nyhetsbrev trycks befinner jag mig i Benin. Jag skall ta första spadtaget till ett skolbygge och dessutom skall jag samtala med pingstledningen om vårt fortsatta samarbete. Dessutom skall jag möta kvinnoförbundets ledare och samtala om ett eventuellt samarbete ang. mikrokrediter. Kerygma vill hjälpa kvinnoförbundet att skapa finansiella resurser så att de kan ge räntefria lån till kvinnor som vill starta ett företag eller komma igång med någon affärsverksamhet. Änkor har ingen pension och om inte barnen kan ta hand om sin mamma är det ingen som hjälper henne. Hon är helt utanför samhället och måste tigga för att överleva. Om en änka får ett litet lån kan hon komma igång med en verksamhet där hon kan förtjäna sin inkomst. I nästa nyhetsbrev skall jag berätta om arbetet i Benin. • OL

